

BELALARDAN KENDİMİZİ VE AİLE EFRADIMIZI KORUMAK İÇİN BU YAZIMA BİRAZ VAKİT AYIRIN

Konferans için gittiğim cezaevlerinden birinde konferansımın sonunda bir mahkûm kardeşimin “ **Hocam Türkiye’de yaşamak kolay mı? Bela insanın üzerine yağmur gibi geliyor**” dediğinde, Amerika’da 22 polisi öldüren cani Crowley aklıma geldi. Crowley’i yakalamak için polisler çevirmişler. Yanında sevgilisi de var. Elindeki silahla polisleri ateş yağmuruna tutuyor, polisler de gangstere ateş ediyorlar, sonunda gangsterin mermisi bitiyor, polisler içeri giriyor, gangster cani Crowley’i yakalıyorlar. Amerika’da bir numaralı halk düşmanı ilan edilen bu adam kendisi için ne düşünüyor biliyor musunuz? Sevgilisine yazdığı mektupta “ **Şu insanlar beni hiç tanımıyor. Bende bütün insanlığın iyiliği için çarpan hassas bir yürek var**” diyor. Polis dâhil 32 kişiyi öldürmüş bu adam böyle söyleyebiliyor.

“ **Türkiye’de de yaşamak kolay mı?**” diyen bu mahkûm kardeşime yaşımı sordum; “ 37” olduğunu söyledi. Ben de kendisine “ benim yaşımın kendisinin iki katı olduğunu, bugüne kadar, hiçbir polis ve jandarmanın elimden tutup da karakola götürmediğini söyledim. Ama hala ikna olmamış gibi bir tavır içinde olduğunu sezinledim. Âdetim değildir ama konferans sonucu müdür beye arkadaşına isnat edilen suçu sorduğumda müdür Bey: “ **Basit bir trafik kazası sonucu yani yol vermeme nedeniyle işlediği cinayet dolayısıyla hükümlü olduğunu** “ söyledi.

Cezaevlerinde buna benzer olayları yakinen müşahede ettikten sonra Nasrettin Hoca aklıma geliyor. Hoca bir gün penceresinin önünde otururken iki kişinin kavga ettiğini görür. Onlar da hocayı görürler ve onun hakem olmasını isterler. Hoca birisini dinler, ona “ sen haklısın” der. Ötekini dinler “ sen de haklısın”der. O esnada mutfakta konuşmaları dinleyen karısı dayanamaz sorar: “**Hoca bu ne hal, ikisine de birden haklısın diyorsun**” dediğinde, Hoca karısına dönerek:” **Kızma be karıcığım, sen de haklısın**” cevabını verir.

Günümüzün kangren hastalığı herkes kendin haklı görüyor. Trafikte yan bakma davasından cinayet işleyen Mahkûm kardeşim cezaevinde kendini haklı görüyor, **Oğlu veya kızının yanlış davranışı dolayısıyla okula çağrılan anne, çocuğunu haklı görüyor, amir, memur herkes kendini haklı görüyor. Onun için de basit bir münakaşa hemen kavgaya dönüşüyor.** Ünlü İslam âlimi İmam-ı Gazali diyor ki : “ **İnsanlarla münakaşa etmeyin, sohbet edin. Münakaşanın sonucu kavga, sohbetin sonucu dostluk peyda olur**” diyor. Dost olup, dostluğu ve sevgiyi çoğaltmak varken, niye zoru seçip de belayı yağmur gibi üzerimize çekiyoruz? Anlaşılacak dava değil.

Aslında protoner gibi belayı savuşturmanın yollarını büyüklerimiz göstermiş. Peygamberimiz Uhut savaşından dönerken “ **En büyük savaş insanın kendi nefsiyle yaptığı savaştır**” buyuruyor. Bir başka büyüğümüz ise “ **Kendisi ile mücadele eden insan en değerli insandır**” diyor. Yine erenlerden bir büyüğümüz de “ **Allah bile insanlar hakkındaki hükmünü onların ömürleri bittikten sonra veriyorken, biz aciz insanlar, kim oluyoruz da onları bir kere görmekle, üç-beş yazı okumakla, dedikodu, dinlemekle insanlar hakkında hüküm verip kanlı bıçaklı düşman oluyoruz.**”

Sonuç dostlar! İnsanlarla geçinmenin birinci kuralı: “**İnsanları tenkit etmeyelim, onlardan şikâyet etmeyelim ve insanlar arasında hüküm vermede aceleci olmayalım. Bir atı suya**

götürebilirsiniz, fakat ona zorla su içiremezsiniz. İsterse içer, istemezse içmez. Nitekim insanlar da böyledir. Zorla insana bir şey yaptıramazsınız.”

Lisemizin okul takımında iyi top oynayan bir öğrencimiz vardı. Beden eğitimi öğretmeni arkadaş bu öğrencinin sigara içtiğinden şikâyet ediyordu. Bir gün öğrenciyi odama çağırdım. “ Oğlum geçen gün Ticaret Lisesi ile yaptığınız maçı biliyorsun ben de izledim. Aferin çok iyi oynuyorsun. Ama bu arada sigara içtiğini duydum, doğru mu? dediğimde, öğrenci “ Evet hocam” dedi. “ **Güzel, sigara içmeye devam edebilirsin ama sigara içtiğin takdirde iyi bir santrfor olamazsın, çünkü nefesin kâfi gelmez**” dedim. Ve öğrenci hemen sigarayı bıraktı.

Buna benzer ikinci bir olayı da Almanya’da yaşadım. Bir öğrencim vardı. Kolunda, boynunda altın zincir, kulağında da altın küpe vardı. Yani çocuğun her yeri altındı. Babası da oğlunun bu durumundan son derece rahatsızmış. Bir gün çocuğu da yanındayken oğlunun bu durumundan şikâyetçi oldu. Ve benden yardım istedi. Ben de öğrenciye “ **Oğlum altınlar yakışmış ama bunun tıbben mahzuru olduğunu söyleyen doktorlar var**” dedim. Öğrenci “ **Ne gibi hocam?**” dediğinde , “ **Altın takan erkeklerin kadın hormonlarının geliştiğini ve ruhen hanımlaştığını söylüyorlar**” dediğimde, öğrenci hemen üzerindeki altınları çıkararak babasına teslim etti.

Gelin insanlarla ilişkilerimizde insanların bizi anlaması yerine biz onları anlayarak ilişkide bulunalım, belaları ve düşmanlıkları değil de dostlukları tercih edelim. www.kadirkeskin.net